

[Ministeren for Grønland.]

skal gælde indtil udgangen af 1975, anslås at ville medføre et tab for Den kgl. grønlandske Handel på i alt 15,8 mill. kr.

Da Grønlands forsyning med flydende brændstoffer økonomisk skal hvile i sig selv, blev der samtidig truffet aftale med landsrådets forretningsudvalg om, at Den kgl. grønlandske Handels tab skulle søges dækket ind ved et tilskud fra landskassen gennem en forhøjelse af afgifterne på øl, spiritus, vin og cigaretter. Afgiftsforhøjelserne anslås at ville indbringe landskassen en merindtægt i perioden 1. marts-31. december 1975 på i alt 15,9 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt nærmere henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling, idet afgiftsforhøjelserne ønskes iværksat med virkning fra 1. marts 1975.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov for Grønland om forsyningsmæssige foranstaltninger*.

Når jeg har fundet det påkrævet at fremsætte dette lovforslag skyldes det, at den mellemøstlige krise 1973-74 viste, at Grønland i lighed med Danmark og andre vesteuropæiske lande var stærkt afhængig af løbende tilførsler udefra af olie og olieprodukter.

I en sådan situation, hvor der er opstået eller er udsigt til at opstå mangel på nødvendige varer, kan det være påkrævet med kort varsel at træffe forbrugsbegrænsende foranstaltninger og at sikre en hensigtsmæssig fordeling og placering af Grønlands varebeholdninger.

Hertil kommer, at Danmark, herunder Grønland, ved tiltrædelsen af aftale om et „Internationalt Energi Program“ har forpligtet sig til under givne betingelser at gennemføre visse forsyningsmæssige foranstaltninger.

Med det fremsatte lovforslag er der skabt hjemmel til, at ministeren for Grønland med Grønlands landsråds tilslutning kan træffe sådanne foranstaltninger, som den for Danmark gældende lov nr. 236 af 6. juni 1968 om forsyningsmæssige foranstaltninger indebærer.

Den væsentligste forskel mellem den for Danmark gældende lov og det foreliggende

lovforslag er, at lov om forsyningsmæssige foranstaltninger kun giver hjemmel til at iværksætte foranstaltninger, når varemangel skyldes internationale forhold, medens man i lovforslaget på grund af Grønlands isolerede beliggenhed og de vanskelige forsyningsforhold har fundet det nødvendigt at udvide bemyndigelsen til ikke blot at gælde varemangelsituationer, der er begrundet i internationale forhold, men tillige at sikre en rimelig fordeling af goderne i mangelvaresituationer, der opstår som følge af lokale grønlandske eller nationale forhold i øvrigt.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands landsråd.

Lovforslaget er en genfremsættelse, da lovforslaget ikke nåede at blive færdigbehandlet i folketingets 1. samling 1974-75.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg har herved den ære for det høje folketing at genfremsætte det *forslag til lov om arbejdsmiljø*, som blev forelagt i oktober 1974 og drøftet ved 1. behandling den 27. november. Ved den lejlighed kunne jeg konstatere principiel tilslutning til lovforslaget fra alle sider.

Det forslag, der genfremsættes, er helt identisk med det fra oktober 1974. Jeg kan derfor i det hele henvide til mine bemærkninger fra dengang.

Jeg vil gerne samtidig oplyse, at jeg nu har modtaget en rapport fra arbejdsgruppen om arbejdstilsynets personale- og ressourcebehov, der bekræfter, hvad jeg sagde ved fremsættelsen i oktober, nemlig at de nuværende faciliteter for arbejdstilsynet ikke er tilstrækkelige til at dække det aktuelle behov. Det vil i øvrigt føre for vidt her at komme ind på rapportens indhold, men selvfølgelig vil folketingets arbejdsmarkedsudvalg straks efter lovforslagets førstebehandling blive orienteret herom.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at merbevillinger til arbejdstilsynet vil give renter i det lange løb ved besparelser på en lang række poster på de sociale og sundhedsmæssige konti.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale

[Arbejdsministeren.]

en hurtig behandling af lovforslaget, således at en ny lov om arbejdsmiljø kan træde i kraft den 1. januar 1977. En forudsætning for ikrafttræden på dette tidspunkt vil være vedtagelse i denne samling.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed*.

Lovforslaget blev fremsat i begyndelsen af forrige folketingssamling. Forslaget kom til 1. behandling og blev henvist til folketingets erhvervsudvalg, men det blev ikke færdigbehandlet, inden folketingsvalget blev udskrevet.

Forslaget er med enkelte redaktionelle ændringer identisk med det oprindelige forslag. Ikrafttrædelsestidspunktet er dog udsat til den 1. oktober 1975 af hensyn til de omfattende forberedelser, som lovens gennemførelse kræver.

Både under 1. behandling i folketinget den 14. november 1974 og under behandlingen i erhvervsudvalget udvistes ganske naturligt stor interesse for de små gensidige forsikringsselskabers problemer, specielt med hensyn til de kapitalkrav, der vil blive stillet til disse selskaber. Idet jeg tillige kan henviser til mine udtalelser ved 1. behandling i tingets første samling, vil jeg gerne fremkomme med følgende supplerende bemærkninger:

Lovforslaget er udarbejdet for at gennemføre det af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 24. juli 1973 vedtagne direktiv om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte skadesforsikringsvirksomhed. Det er derfor først og fremmest de selskaber, der omfattes af direktivet, som de foreslåede nye bestemmelser, herunder kapitalbestemmelserne, omfatter.

Hovedreglerne om den kapital, der skal være til stede i forsikringsselskabet, og som i lovforslaget benævnes basiskapitalen, tager som hidtil sigte på at beskytte forsikringstagerne. Disse regler må være fælles for alle forsikringsselskaber, herunder de gensidige selskaber, hvoraf de mindre er undtaget fra direktivets bestemmelser. Således er reglerne også i dag, og der sker ikke nogen ændring i dette principielle udgangspunkt.

Dette har imidlertid ført til den antagelse at lovforslaget ville betyde indførelse af administrative bestemmelser, som ville stille ganske de samme krav til de gensidige selskaber, der ikke falder ind under direktivets bestemmelser, som til forsikringsselskaber i almindelighed. Dette har ikke været tanken. De administrative bestemmelser og praksis vedrørende de mindre gensidige selskaber, som ikke omfattes af direktivet, skal udformes helt under hensyntagen til de danske forhold, og dette har navnlig betydning med hensyn til den mindstekapital, der kræves i direktivet, men som ikke altid behøves for disse gensidige selskabers vedkommende. Direktivet indeholder desuden visse almindelige, lempende regler for de gensidige selskaber, og disse vil også komme de selskaber til gode, som ikke omfattes af direktivet.

Bestemmelsen i § 25, stk. 5, om, at handelsministeren ved generelle forskrifter kan bestemme, at egenkapitalens mindstebeløb i særlige tilfælde kan nedsættes, tager især sigte på de mindre gensidige selskaber, der ikke omfattes af skadesforsikringsdirektivet, idet denne regel åbner muligheden for, at disse selskabers egenkapital som hidtil kan fastsættes under hensyntagen til deres særlige forhold.

I forhold til det oprindelige lovforslag er denne regel ændret for at understrege sammenhængen med de regler i direktivet, som tillader afgivelser.

Det må dog understreges, at man ikke ved anvendelsen af disse regler må tabe lovens baggrund af syne. Denne er som hidtil at sikre forsikringstagerne og de sikrede, således at selskaberne til enhver tid er i stand til at opfylde deres forpligtelser.

For så vidt angår lovforslagets begrundelse og indhold i øvrigt kan jeg ganske henholde mig til det, som blev anført ved den første fremsættelse, jfr. Folketingstidende 1974-75, sp. 910, og jeg fremsætter hermed lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af næringsloven*.

Forslaget, der udskyder næringsbrevsordningens afløsning af en anmeldelsespligt for næringerne som handlende, håndværker og industridrivende samt som speditør og vogn-